

Själobiografi

och

Dikter

af

"Belle i Morrgårn"

(J. Käller).

Pris: 50 öre.

Eftertryck förbjudes.

BOLLNÄS 1933.
BRÖDERNA CARLSONS TRYCKERI-AKTIEBOLAG
(2959)

Genq 73-11-08 av Björn Hedberg

SVENSKT VISARKIV
STOCKHOLM

E=1 (Bn)

Kaller be/

10528

Ett stycke själv- biografi.

Mel.: "Nu är att säga, huru Jarl Angantyr."

Jag föddes uti Hjulsjö¹ socken i Västmanland.
I maj den tjugofjärde jag skådat livets strand.
På året ar'tonhundra och femti'sex det var;
och förstlingen så är jag av syskon, som jag har.

Se'n föddes Karl, min broder, han ock i Västmanland.
Till Järvsö se'n vi reste, ej långt från Ljusnans strand.
Men där blev' vi ej länge, till Dalarna vi for.
Jag menar mig, min broder samt även far och mor.

Till Långö bruk vi reste, där far min smidde spik.
Där olyckan var framme: far kunde blivit lik;
ty han föll ned av dammen, slog axeln sin ur led.
Emellan tvänne karlar till hemmet så han skred.

Nu börjar fattigdomen att visa sin gestalt;
ty far blev skyldig mycket, och så tog bruket allt.
Blott kläderna på kroppen vi fingo hava kvar.
Till Rot² i samma socken på färden se'n det bar.

På Långö bruk — jag glömde att nämna det förut —
där föddes Alexander, ett namn, som tar sig ut.
I ordningen den tredje av syskonen han var;
men ej han fick regera, som någon Rysslands tsar.

Se'n reste vi till Blecket³, där timmer drevs i stort;
och far han sålde dricka och öl, som själv han gjort.
Ja, kaffe ock han kokte och sålde likaså
samt även mat m. m. (potatis, som var blå).

¹ Hjulsjö hör nu till Örebro län. — ² En by i Älvdalen. —

³ Ett fäbodställe i Orsa.

Se'n föddes broder Gustav; vi då i Långlett¹ var.
Årtalet ar'tonhundra och sexti'två han har.
Nu i den bygden härjat har en förfärlig brand.
Från Långlett se'n vi reste och kom till Mora strand.

Till Indor² se'n vi reste och ut till Utmeland,
där såg' vi Wasas minne, då han för danskens hand
i källaren sig gömde. Bryggkaret ställdes på,
och fienderna, snopna, från kullan måste gå.

Se'n foro vi till Nyfors³, där farbror var förut.
Där blevo vi ej länge — blott intill två års slut.
Nu föddes broder Olof och han var numro fem. —
Till Färila vi reste och sökte annat hem.

I Föneby vi bodde i fäbodstugan kall.
Där var en gammal smedja, som lutade mot fall.
En handlande den ägde; han lovat har min far,
att upp den skulle byggas; men falsk den karlen var.

Ty han ej byggde smedjan, som förr han lovade
när vi på Nyfors voro. — Nog kan ni det väl se,
hur svårt det skulle vara för far och även mor.
Jag suckade inom mig: "ack om jag vore stor".

I smedjorna hos bönder vi smidde grepar tung'.
De bruktes tung' den tiden, Karl femtonde var kung.
Jag stod på pall och slägga' samt skötte även pust,
tills mörkt det blev om kvällen och innan det blev ljust.

Från Föneby vi reste och kom till Knisselbo;⁴
men där så blev det sämre för oss, det skall ni tro;
ty missväxtår förfärligt det nu i landet blev.
Ett tusen åttahundra och sexti'sju man skrev.

Då var det icke roligt, det var och en förstår.
Där föddes broder August i detta nödens år.
Min far och farbror August i smedjan nedom kvarn',
de smidde hela dagen för sig och hustrur, barn.

¹ En by i Mora. — ² En by i Wåmhus socken i Dalarne.

³ Ett nu nedlagt järnbruk i Arbrå. — ⁴ En by i Hanebo.

Från Knisselbo vi reste och kom' till Åsveden;
där far min byggt en smedja, men farbror ägde den.
Vi hyrde denna smedja och smidde natt och dag.
Och August Källers-drängen (den känner ni) var jag.

Här börja bättre tider för oss att synas nu.
Så föddes syster Anna och hon var numro sju.
I sju år var hon med oss, så bröt det ut en pest.
Smittkopporna den hette och döden blev vår gäst.

Han Anna från oss ryckte. O, vad det kändes svårt!
Det kunde ingen av oss avhålla sig från gråt,
när henne, kall och stelnad, vi uti kistan såg'.
Men hon var lyckligt över den mörka dödens väg.

Av farbror August Käller min fader köpte jord.
Vi byggde oss en stuga och hade eget bord.
Vi småningom uppväxte och ut i världen for'.
En broder nu är hemma i lag med far och mor.

Ej någon flyttning mera det blir för far och mor,
förr än den sista kommer. Det dröjer än jag tror.
Den flyttningen så gäller ju hela världen all,
då vi en gång få resa till graven mörk och kall.

Så är min levnadsbana tills fyllda nitton år.
Nu är jag nära åtti', ja, tänk vad tiden går!
Och mycket har det hänt mig på denna tid så lång.
Om det jag nu ej sjunger, här slutar jag min sång.

